

پیام نوروزی رهبری به مناسبت آغاز سال ۱۴۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم و الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا محمد و آله الطاهرين. يا مقلب القلوب والابصار، يا مدبر الليل و النهار، يا محول الحول و الاحوال، حول حالتنا الى احسن الحال.

عید نوروز و حلول سال نو را تبریک عرض میکنم به همه ی هم میهنان عزیزمان، بخصوص به خانواده های مکرم شهیدان و خانواده های جانبازان و خود جانبازان و همه ی ایثارگران؛ و همچنین تبریک عرض میکنم این عید را به همه ی ملت هایی که عید نوروز را گرامی میدارند.

امسال عید ما مقارن است با اعیاد مبارک شعبانیّه که امیدواریم این [تقارن]، برکات فراوانی را ان شاءالله از لحاظ مادی و معنوی برای سال نو ما داشته باشد. و [سال] ۱۴۰۰ متبرک است به اینکه دو نیمه ی شعبان در آن هست و مردم دو بار در این سال ولادت ولی الله الاعظم (ارواحنا فداه) را جشن خواهند گرفت.

سال ۹۹ با حوادث گوناگون و بعضاً بی سابقه ای پایان یافت. یکی از آن حوادث که حقاً بی سابقه و ناآشنا بود برای ملت ما، پدیده ی کرونا بود که تقریباً زندگی همه ی ملت را به نحوی تحت تأثیر قرار داد؛ هم کسب و کارها را، هم محیط های درسی را، هم اجتماعات دینی را، هم مسئله ی سفرها را، ورزش را و دیگر مسائل گوناگون کشور را تحت تأثیر قرار داد و ضربه ی سختی هم به اشتغال در کشور زد. البته از همه ی اینها تلخ تر جان باختن ده ها هزار از مردم عزیز ما بود که این به معنای غصه دار شدن و داغدار شدن ده ها هزار خانواده است. من همین جا از فرصت استفاده میکنم، به همه ی آن خانواده های عزیز تسلیت عرض میکنم و همدردی خودم را با آنها ابراز میکنم. امیدواریم که خداوند به آنها صبر بدهد و اجر بدهد و جان باختگان را مورد رحمت و مغفرت خودش قرار بدهد.

سال ۹۹ همچنین از جهتی سال بُروز توانایی های ملت ایران بود؛ هم در مقابله ی با همین آزمون بزرگ یعنی کرونا که انصافاً ملت عزیز ما از مجموعه های درمانی و بهداشتی گرفته، تا محققین و دانشمندان، تا آحاد مردم، تا گروه های جهادی و خدمتگزار، توانایی بزرگی را از خودشان نشان دادند برای مدیریت این حادثه ی تلخ، آن هم با فشار حداکثری دشمن در زمان تحریم؛ با وجود تحریم، بسته بودن راه های گوناگون برای استفاده ی از امکانات خارج از کشور، ملت ما، دانشمندان ما، پزشکان ما، پرستاران ما، بهیاران ما، عوامل آزمایشگاهی ما و عوامل رادیولوژیستی ما - اینهایی که دست اندکار درمان مردم بودند - انصافاً توانستند تجربه ی بزرگی را به یادگار بگذارند و توانایی بزرگی از خودشان نشان بدهند؛ همچنین ملت ایران توانایی خودش را نشان داد در مقابله ی با فشار حداکثری دشمن. دشمنان ما و در رأس آنها آمریکا در صدد بودند که ملت ایران را با این فشار حداکثری به زانو دریاورند. امروز خود آنها و رفقای اروپایی شان صریحاً میگویند که فشار حداکثری شکست خورده. ما میدانستیم شکست میخورد و عازم بودیم که دشمن را شکست بدهیم در این زمینه. میدانستیم ملت ایران می ایستد، ولی امروز خود آنها دارند اعتراف میکنند به اینکه این فشار حداکثری شکست خورده است.

خب، شعار سال ۹۹ شعار «جهش تولید» بود. (۱) من اگر بخواهم بر اساس گزارشهای متعدد مردمی و دولتی و دستگاه های مختلف و جهات مختلف - که از همه جهت به ما گزارش میرسد - یک ارزیابی ای بکنم، باید بگویم این شعار تا حدی، تا حدی، تا حد قابل قبولی تحقق پیدا کرد، یعنی جهش تولید در بخشهایی از کشور و بخشهایی از مسائل گوناگون کشور تحقق پیدا کرد، اگر چه در حد انتظار نه؛ یعنی در آن جاهایی هم که این شعار تحقق پیدا کرد که غالباً در کارهای زیربنایی و سازندگی و امثال اینها بود، نتیجه ی آن در اقتصاد عمومی کشور و در معیشت مردم مشهود نشد، یعنی این حرکت احساس نشد، در حالی که انتظار ما این بود که جهش تولید بتواند گشایشی در وضع مردم به وجود بیاورد. البته شعار جهش تولید به معنای واقعی کلمه یک شعار به تمام معنا انقلابی است، شعار مهمی است. جهش تولید اگر بدرستی در کشور اتفاق بیفتد - که ان شاءالله اتفاق خواهد افتاد - هم تأثیرات عمیق اقتصادی در کشور میگذارد - در مورد ارزش پول و بقیه ی مسائل عمده ی اقتصادی تأثیر میگذارد - و هم علاوه ی بر آنها موجب اعتماد به نفس ملی میشود، موجب رضایتمندی عمومی مردم میشود، تضمین کننده ی امنیت ملی میشود؛ یعنی اگر تولید جهش یافته در کشور ان شاءالله اتفاق بیفتد که امیدواریم اتفاق بیفتد، این عوارض مهم و این منافع بزرگ بر آن متحقق میشود.

خب حالا چرا در سال ۹۹ به طور کامل این اتفاق نیفتاد؟ به خاطر وجود موانع از طرفی، و حمایت نشدن تولید در همه ی بخشها از طرف دیگر. یعنی تولید، هم احتیاج دارد به حمایت های لازم قانونی و حکومتی و هم احتیاج دارد به اینکه موانع سر راه تولید برداشته بشود. حالا مثلاً از باب مثال فرض کنید وقتی که یک کارگاه نیمه کاره ای، یعنی کارگاهی که مثلاً با سی درصد، چهل درصد ظرفیت کار میکند یا بکلی از کار افتاده است، با همت چند جوان این کارگاه به راه می افتد، با تشویقها و مانند اینها این کارگاه مشغول حرکت میشود و بعد از آنکه به تولید رسید، ناگهان انسان مشاهده میکند که رقیب این محصول به نحوی از خارج وارد کشور میشود؛ یا به وسیله ی دستهای خیانتکار قاچاقچی یا متأسفانه از طرق قانونی و به خاطر ضعف رعایت های قانونی. این تولید طبعاً تشویق نمیشود؛ این مانع بر سر تولید است، یعنی آن کاری که انجام گرفته، در واقع شکست میخورد. یا همچنین [به خاطر] نبود مشوقها، مثل نبود مشوق سرمایه گذاری. سرمایه گذاری در امر تولید احتیاج دارد به مشوق. بایستی کسانی که میتوانند سرمایه گذاری کنند تشویق بشوند به این کار، و اوضاع کسب و کار در کشور به نحوی باشد که برای اینها تشویق کننده بشود که وارد این کار بشوند، یا هزینه ی تولید برایشان افزایش پیدا نکند که متأسفانه اینها اتفاق نیفتاده؛ یعنی ملاحظات لازم انجام نگرفته؛ نه آنچنان مشوقی وجود داشته و نه در مورد هزینه های تولید فکری شده. در یکی از سالها - حالا شاید سال ۹۹ نبود، شاید سال ۹۸ - هزینه ی تولیدکننده از هزینه ی مصرف کننده بالاتر بوده. خب اینها یک چیزهایی است که مانع پیشرفت تولید است.

بنابراین ما در سال ۹۹ این حرکت انقلابی را به نحوی در کشور آغاز کردیم و ملت ایران استقبال کرده است از جهش تولید به اندازه ی مشخص و محدودی؛ این باید ادامه پیدا کند؛ سال ۱۴۰۰ که از لحظه ی این سال تحویل شروع میشود، در واقع به یک حساب ورود در قرن جدید است و در واقع یک قرن جدیدی دارد آغاز میشود، بنابراین به مسائل کشور بایستی با نگاه بلندمدت نگریست و آنها را با نگاه بلندمدت محاسبه کرد.

این سال -سال ۱۴۰۰- سال حساس و مهمی است: هم به خاطر انتخاباتی که در اوّل این سال هست که ما در خرداد ۱۴۰۰ انتخابات مهمی در پیش داریم که این انتخابات میتواند تأثیر مهمی در اوضاع کشور و حوادث کشور و آینده ی کشور بگذارد؛ مدیریتهای جدیدی بر سر کار خواهند آمد، احتمالاً تازه نفس، با انگیزه های گوناگون قوی ان شاءالله وارد مدیریت اجرایی کشور بشوند. بنابراین انتخابات، این سال را بسیار مهم و حساس میکند. این از یک جهت -که البته من درباره ی انتخابات بعداً در سخنرانی مطالبی را عرض خواهم کرد و اینجا به همین اندازه اکتفا میکنم- و هم به این جهت که تولید در سال ۹۹ یک تکانی خورد و جهش تولید یک حرکتی به وجود آورد.

امسال -سال ۱۴۰۰- یک زمینه ی خوبی برای شکوفایی جهش تولید وجود دارد که از این بایستی حداکثر استفاده را کرد. باید این حرکت با جدّیت دنبال بشود و به طور عمده حمایتهای قانونی و دولتی و حکومتی از همه سو نسبت به جهش تولید انجام بگیرد. چه این دولت تا وقتی که بر سر کار است، چه دولت آینده از اوّل استقرار بایستی همت خودش را بر این قرار بدهد که موانع را برطرف کند و حمایتهای لازم را انجام بدهد و ان شاءالله جهش تولید به معنای واقعی کلمه در امسال انجام بگیرد. لذا من شعار امسال را این جور تنظیم کردم: «تولید؛ پشتیبانی ها، مانع زدایی ها»؛ یعنی شعار این است: تولید؛ پشتیبانی ها، مانع زدایی ها. ما بایستی تولید را محور کار قرار بدهیم و حمایتهای لازم را انجام بدهیم و مانعها را از سر راه تولید برداریم. امیدواریم ان شاءالله به لطف الهی این شعار تحقق لازم را پیدا کند. ان شاءالله بعداً در سخنرانی در همین زمینه و همچنین در زمینه ی انتخابات عرایضی را عرض خواهم کرد.

امیدواریم روح مطهر امام بزرگوارمان و ارواح طیّبه ی شهدای عظیم الشّان مان از ما راضی و خشنود باشند و سال، سال مبارکی برای ملت ایران باشد و حضرت ولیّ عصر (ارواحنا فداه) ملت ایران را و مسئولین کشور را و آحاد مردم را دعا کنند و تفضلات خودشان را به این ملت ارزانی بدارند و لطف خودشان را و توجه خودشان را ان شاءالله نسبت به این ملت همچنان که در گذشته وجود داشته ادامه بدهند.

والسلام علیه و علیکم و رحمةالله و برکاته